

Я лози прудконогі накличу на вас,  
Занедбані пороги укриє трава,  
Осиплеться покрівля  
Із ваших осель  
І лиш кропивою, пекучою злою  
Покриється все!

Над вулицями віти зімкнуть чагарі,  
Оселиться в повітках кажанячий рід,  
І змії будуть жити  
В старих подушках –  
І під кропивою, густою німою  
Народиться страх!

І місяць піде кругом, накличе біду,  
І вірні мої слуги за вами прийдуть,  
І гнатимуть вас звірі  
Поки впадете –  
Нехай кропивою, жалкою пустою  
Усе заросте!

Вони пройдуть незримо по вашій землі,  
Стада підуть за ними і витопчуть хліб,  
Шукатимете зерна  
На збитих полях,  
Та лиш кропивою, голодною тьмою  
Простелеться шлях!..

Я лози клишоногі накличу на вас,  
Занедбані пороги укриє трава.  
Дерева! Нищіть кривлі  
І стіни трясіть,  
Нехай кропивою, лиш нею самою  
Покриються всі!